

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn

Vogelbescherming Vlaanderen dankt de Commissie voor de uitnodiging op deze hoorzitting. Aangezien onze spreektijd relatief beperkt is, zullen wij hieronder enkel onze belangrijkste bekommernissen uiteenzetten. We gaan het hier vandaag dus niet hebben over punten en komma's.

Art. 2, 1° van het Ontwerpdecreet

Vogelbescherming Vlaanderen vindt het geen goed idee om in artikel 4 van het Jachtdecreet de woorden 'minstens vijfjaarlijks' te schrappen. De vijfjaarlijkse, wettelijk verankerde evaluatieplicht is volgens Vogelbescherming Vlaanderen een gezond voornemen van de Vlaamse regering. Stellen dat ze zelf indien nodig initiatief zal nemen, lijkt ons jammer genoeg weinig waarschijnlijk. Het zal ook voorkómen dat adhoc initiatieven van stakeholders in dovemansoren valt of 'vergeten' wordt. Gezien een adequaat soortenbeleid voldoende adaptief is, lijkt het logisch dat er op die manier vlot kan ingespeeld worden op de noden van de verschillende jachtwildsoorten. De patrijs bijvoorbeeld – als kwetsbaar aangeduid op de Vlaamse Rode Lijst van broedvogels – is hierbij een goed voorbeeld. Het argument dat men 'dan telkens opnieuw een volledig nieuw besluit moet schrijven' lijkt ons ook wel een beetje bij het haar getrokken: het jachtopeningsbesluit telt nauwelijks twee A4-tjes. Wij beseffen heel goed dat de vijfjaarlijkse procedure vaak leidt tot een gepolariseerde discussie, maar dat mag geen reden zijn om een geplande evaluatie met alle betrokkenen onder de mat te schuiven.

Art. 2, 2° van het Ontwerpdecreet

Mede naar aanleiding van het arrest nr. 230.938 van de Raad van State van 23 april 2015 (in de zaak A. 210.080/VII-38.886) waarbij artikel 7 van het Besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 2013 betreffende de jachtopeningstijden in het Vlaamse Gewest voor de periode van 1 juli 2013 tot en met 30 juni 2018 werd vernietigd en de bijzondere jacht dus niet kan worden uitgeoefend, heeft de Vlaamse regering met dit ontwerpdecreet voor rechtsgrond in het Jachtdecreet gezorgd. Volgens Vogelbescherming Vlaanderen zijn de gewone (lees: recreatieve) jacht, de Code voor Goede Praktijk en de bestrijding meer dan voldoende opties om schade door wild in de hand te houden. Bovendien is decretale verankering voor bijzondere jacht zoals voorgesteld in dit decreet, onvoldoende. We wijzen er nogmaals kort op dat de belangrijkheid van de te voorkomen schade over het algemeen niet is aangetoond, dat er mogelijk andere bevredigende oplossingen bestaan (bv. Code voor Goede Praktijk) mits verstandige inzet, dat er niet is aangetoond dat de jacht tijdens het broedseizoen en de trek naar de voortplantingsgebieden geen nadelige effecten heeft op de populaties en dat bijgevolg niet is voldaan aan de strikte afwijkingsregeling van artikel 9 van de Europese Vogelrichtlijn.

Art. 4 van het Ontwerpdecreet

Vogelbescherming Vlaanderen kan totaal niet begrijpen waarom de Vlaamse regering in het kader van het algemeen verbod op het jagen op andermans grond af wil van de 'schriftelijke toestemming van de eigenaar' om op diens grond(en) te kunnen/mogen jagen. Het is alom geweten dat er op zeer grote schaal met de jachtplannen wordt gesjoemeld door het frauduleus inkleuren van tuinen van particulieren, domeinen van privé-eigenaars en instellingen en andere percelen zonder medeweten van de eigenaars. Dit is een grove schending van het eigendomsrecht. Wij hebben vernomen dat de Hubertus Vereniging Vlaanderen kost wat kost af wil van die schriftelijke toestemming. Vogelbescherming Vlaanderen wil die verankering decretaal vastgelegd zien. Liefst ook voor alle percelen in het jachtplan en niet zoals nu enkel bij betwisting of uitbreiding van een bestaand jachtplan. Dat is vandaag de dag eigenlijk niet meer dan normaal. Het gaat hier immers om misbruik van iemands rechten in het kader van activiteiten met een belangrijke impact op de natuur en de omgeving. Bo-

vendien moet er gestreefd worden naar totale transparantie van de jachtplannen: alles voor iedereen digitaal op elk moment te raadplegen. Het sluit volgens onze vereniging perfect aan bij de INSPIRE-richtlijn van de Europese Unie. Het zou ook zo moeten zijn dat elkeen op elk moment moet kunnen nagaan welke jager welke percelen van hij/zij als eigenaar heeft ingekleurd in het jachtplan.

Art. 3 van het Jachtdecreet

Dit laatste punt is in het kader van dit ontwerpdecreet niet meteen aan de orde, maar als het Jachtdecreet dan toch op een aantal plaatsen wordt gewijzigd, is Vogelbescherming Vlaanderen van mening dat de Vlaamse regering er goed aan zou doen om van deze gelegenheid gebruik te maken artikel 3 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 de updaten. Onder het jachtwild in de verschillende categorieën staan diersoorten opgesomd waarop de jacht al vele decennia niet is geopend of die omwille van hun status een onvoorwaardelijk beschermd statuut zouden moeten krijgen via de bepalingen van het Soortenbesluit van 15 mei 2009. Wij denken niet dat de Vlaamse regering nog intenties heeft om de jacht te openen op bv. het korhoen, een soort die in Vlaanderen met uitsterven is bedreigd of inmiddels uitgestorven is. De jacht opnieuw openen op heel wat water- en moerasvogels uit de categorie 'waterwild' zou totaal onverantwoord zijn, denken we maar aan krakeend, slobbeend, tafeleend, pijlstaart, watersnip, bokje, wintertaling, goudplevier, enz. Deze soorten behoren momenteel tot categorie 4 van het Soortenbesluit en zouden eigenlijk moeten worden overgeheveld naar categorie 2. In categorie 2 staan immers alle soorten waarop de basisbeschermingsbepalingen het Soortenbesluit van toepassing zijn. Maar ook in de categorie 'overig wild' (artikel 3 van het Jachtdecreet) staan soorten die daar helemaal niet meer thuishoren: bunzing, hermelijn, wezel, boommarter en steenmarter. Ook deze soorten zijn op dit moment in het Soortenbesluit ondergebracht in categorie 4 en horen eigenlijk thuis in categorie 1, waartoe bv. ook de das, de egel en de eekhoorn behoren.

Tot slot: leefgebied wilde dieren krimpt in

Tot slot zouden we eraan willen herinneren dat wij mensen hoe langer hoe meer de natuurlijke habitat van de wilde dieren inpalmen. Vlaanderen – met een oppervlakte van 1.368.200 ha – is voor meer dan 26% volgebouwd, 45% van die oppervlakte bestaat uit landbouw- of cultuurgrond (625.000 ha) en we hebben het dichtste wegennet ter wereld, namelijk meer dan 5 km weg per km². Tijdens hun verplaatsingen komen wilde dieren elke 330 meter een weg tegen. Het is dan ook logisch dat wilde dieren hoe langer hoe meer het pad van de mens kruisen. Het opdrijven van de jachtdruk en het bestrijden van dieren zijn echter geen oplossing. Afschot van deze dieren veroorzaakt nog meer verstoring, in het bijzonder als dat plaatsvindt tijdens het broedseizoen en de periode erna als vele broedvogels hun kroost grootbrengen. Met een destructieve aanpak los je de problemen niet op. Preventie, tolerantie en leren samenleven zijn ook in dit verhaal de sleutelwoorden. Dank u voor uw aandacht.

Nicolas BRACKX

Juridisch- en Beleidsmedewerker

Jan RODTS

Algemeen directeur